

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/72/2020
Identifikačné číslo spisu: 1117217941
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1117217941.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dosiahnutie zhody medzi zápisom v Obchodnom registri a skutočným stavom týkajúcim sa spoločnosti Carlton Property, s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 3, Bratislava, IČO: 36 860 492, na návrh navrhovateľa ADS PROPERTY, s.r.o., Laurinská 2, Bratislava, IČO: 47 679 212, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, za účasti účastníka P.. B. P., P., nar. XX. Y. XXXX, N. XX, W., zastúpeného CREDIS Law s.r.o., Radlinského 2, Bratislava, o zosúladienie zapísaného stavu v Obchodnom registri so skutočným stavom, o dovolaní P.. B. P., P. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/49/2018-785 z 18. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie P.. B. P. proti potvrdzujúcemu výroku uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/49/2018-785 z 18. júna 2018 o zamietnutí návrhu P.. B. P. na prerušenie konania o d m i e t a .

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/49/2018-785 z 18. júna 2018 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Exre/450/2017-300 z 27. novembra 2017 vo zvyšnej časti z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „OS BA I“) uznesením č. k. 33Exre/450/2017-300 z 27. novembra 2017 návrh P.. B. P. na prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/150/2017 o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka zamietol.

Súd ďalej rozhodol tak, že v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I v oddieli S.r.o., vo vložke č. 54960/B sa v údajoch zapísaných pre obchodnú spoločnosť Carlton Property, s.r.o. so sídlom Hviezdoslavovo nám 3, Bratislava 811 02, IČO: 36 860 492 vymazáva:

spoločník: P.. B. P., P. nar. XX. XX. XXXX r. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom N. XX XX/XX, XXX XX W.

výška vkladu spoločníka: P.. B. P. - vklad 55.000 eur, splatené 55.000 eur

základné imanie: 60.000 eur, rozsah splatenia 60.000 eur

a zapisuje sa:

spoločník: ADS PROPERTY, s.r.o., IČO: 47 679 212, zo sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava
vklad spoločníka: ADS PROPERTY, s.r.o. 5.000 eur, rozsah splatenia 5.000 eur
záložné právo v prvom rade na obchodný podiel spoločníka v prospech záložného veriteľa VÚB a.s.
IČO: 31 320 150 zriadené na základe záložnej zmluvy zo dňa 21. 07. 2016, záložné právo vzniká dňom
zápisu do obchodného registra
výška vkladu spoločníka: ADS PROPERTY, s.r.o. 5.000 eur, splatené 5.000 eur
základné imanie 5.000 eur, rozsah splatenia 5.000 eur.

2 Súd prvej inštancie sa v odôvodnení uznesenia najskôr zaoberal námietkou nedostatku právomoci súdu vznesenej P. P. Predmetom konania o zosúladienie údajov v obchodnom registri je zosúladiť zápisy, ktorých povaha je deklaratórna. Zápisom s deklaratórnym účinkom sa iba osvedčuje stav, ktorý nastal už pred podaním zápisu. Konštitutívny (alebo právotvorný) zápis zakladá, mení, zrušuje určité právne skutočnosti a to ku dňu vykonania. Vychádzajúc z uvedeného sa súd nestotožnil s názorom právneho zástupcu odporcu, že sa jedná o konštitutívny zápis. Podľa názoru súdu sa jedná v konkrétnom prípade o deklaratórny zápis a preto súd postupoval v súlade s ust. § 289 CMP, teda v danej veci je daná právomoc súdu na postup v zmysle ust. § 294 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. CMP.

3 Nestotožnil sa s návrhom P. B. P. na prerušenie konania z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie vedené pod spisovou značkou 28Cb/150/2017 o určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia. Z ust. § 296 (prvá časť) CMP vyplýva, že v predmetnom ustanovení je zavedené fakultatívne prerušenie konania, ide o riešenie otázky, ktorú by mohol súd sám vyriešiť ako prejudiciálnu. Je teda na vôli súdu či tak urobí alebo či počká na vyriešenie otázky v súdnom alebo správnom konaní ak takéto konanie už prebieha. Vyslovil názor, že konanie o neplatnosť valného zhromaždenia nemá význam pre rozhodnutie súdu o zosúladienie údajov so skutočným stavom. Na základe uvedeného súd návrh na prerušenie konania zamietol.

4 Z vykonaného dokazovania, či už výsluchom štatutárnych zástupcov navrhovateľa H. M., G.. L., výsluchom P. P., svedeckou výpoveďou svedka M. mal súd preukázanú nezhodu medzi skutočným stavom a stavom zápisu v obchodnom registri pri obchodnej spoločnosti Carlton Property s.r.o. 33Exre/450/2017.

5 Súd mal preukázané, že navrhovatelia nemali vedomosť o návrhu na vykonanie zmien v obchodnom registri spoločníka spoločnosti Carlton property s.r.o. a to spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o., o zvýšení základného imania, o zvýšení vkladu spoločníka, ktorý bol podaný P. P.. O tejto skutočnosti sa dozvedeli až po zverejnení zapísaných údajov do obchodného registra.

6 Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané udelenie plnej moci S.. M. dňa 02. októbra 2010 (správne 2015 - poznámka dovolacieho súdu). Taktiež nebolo preukázané, žeby navrhovatelia boli odporcom informovaní o existencii uvedenej plnej moci.

7 Ďalej poukázal na Obchodný zákonník, ktorý v ustanovení § 135a jednoznačne stanovuje povinnosť konateľov vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že konanie P. P. nebolo v súlade s predmetným ustanovením, teda jeho konanie nebolo v súlade so záujmom spoločnosti a najmä so záujmom všetkých spoločníkov. Ako bolo uvedené, jediným spoločníkom v obchodnej spoločnosti Carlton Property s.r.o. bola spoločnosť ADS PROPERTY s.r.o., ktorú tvorili traja spoločníci P. P., G.. L. a H. M.. Súd mal jednoznačne preukázané, že dvaja spoločníci (konatelia) nemali vedomosť o zmene v spoločnosti. Konaním P. P. sa z rovnocenných spoločníkov spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o. stal majoritným spoločníkom, čím zároveň získal aj majoritné postavenie v spoločnosti Carlton Property s.r.o. Konštatoval, že o konaní P. P. v rozpore s cit. ust. § 135 a ObZ svedčí aj listinný dôkaz predložený navrhovateľom. Týmto listinným dôkazom bola písomne uzatvorená kúpna zmluva medzi spoločnosťou Carlton Property s.r.o. zastúpenou konateľom P. P. (a G.. O.) a spoločnosťou ARTHUR CONSULTING, ktorej spoločníkom je P. P. a jeho matka H. P.. Predmetom kúpnej zmluvy bol predaj nehnuteľností vo vlastníctve spoločnosti Carlton Property s.r.o. Súd mal teda jednoznačne preukázané,

že P.. P. konal v rozpore so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov.

8 Zo spoločenskej zmluvy (ale aj z vyjadrenia navrhovateľov a P.. P.) mal súd za preukázané, že vôľa spoločníkov spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o. bola, aby všetci spoločníci boli aj konatelia, teda traja konatelia a konanie v mene spoločnosti bolo spoločníkmi v spoločenskej zmluve stanovené, že v mene spoločnosti konajú vždy aspoň dvaja konatelia spoločne. Oprávnenie konateľa konať v mene spoločnosti možno obmedziť len v súlade so spoločenskou zmluvou, teda v prípade, ak má spoločnosť viac konateľov môžu konať v mene spoločnosti buď každý samostatne, alebo konajú spoločne, na základe spoločenskej zmluvy. Spôsob konania v mene spoločnosti je zapísaný v obchodnom registri a práve výpis z obchodného registra preukazuje, kto je oprávnený konať v mene spoločnosti a akým spôsobom.

9 Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v čase podania návrhu na zápis zmien (vyplýva to z obchodného registra) v mene spoločnosti konajú vždy dvaja konatelia spoločne. Z predloženej plnej moci súd zistil, že bola udelená S. M. dňa 02. októbra 2015, i keď toto nebolo jednoznačne súdu preukázané, nakoľko navrhovatelia striktnie popierajú vedomosť o existencii plnej moci a majú zato, že predmetná plná moc bola antdatovaná. Ak by však plná moc bola udelená 02. októbra 2015, teda v čase, keď za spoločnosť konal konateľ samostatne (P.. P.) avšak k uznaniu svojho podpisu za vlastný konateľom P.. P. došlo až 21. júna 2017, teda v čase, keď za spoločnosť už konali dvaja konatelia spoločne. Podľa názoru súdu plná moc bola p. S. M. udelená vo forme, ktorú zákon vyžaduje až dňa 21. júna 2017, kedy však P.. B. P. už nebol oprávnený konať za spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. samostatne, ale už len s ďalším konateľom spoločnosti.

10 Na odvolanie P.. B. P. odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, keďže súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke.

11 V súvislosti s námietkou P.. P., že konaniu bráni prekážka rozhodnutej veci z dôvodu, že vo veci zvýšenia základného imania bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. 33Exre/384/2017, odvolací súd uviedol, že v konaní o zápis údajov preskúmava registrový súd iba formálne splnenie podmienok, pričom sa nezaobera otázkou pravosti predložených listín, ani otázkou ich správnosti nad rámec, ktorý mu zákon vyslovene ukladá (§ 6, 7 zákona o obchodnom registri). Zdôraznil, že naproti tomu v konaní o zosúladenie údajov však registrový súd zisťuje, či sú splnené materiálne predpoklady pre vykonanie zápisu, teda dokazovaním zisťuje skutočný stav veci (§ 35 CMP), z dôvodu ktorého, nie je možné konštatovať existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Exre/384/2017 o návrhu na zápis údajov do obchodného registra.

12 V súvislosti s konštitutívnymi a deklaratórnymi účinkami zápisov do obchodného registra odvolací súd uvádzal, že zápis je konštitutívny iba vtedy, ak to právna úprava vyslovene ustanovuje. Zákonná norma (Obchodný zákonník) používa dva spôsoby vyjadrenia konštitutívneho účinku zápisu. Prvý spôsob je vyjadrený tak, že zákonná norma uvedie, že platí to, čo je zapísané v obchodnom registri (napr. sídlom právnickej osoby je adresa, ktorá je ako sídlo zapísaná do obchodného registra). Druhý spôsob je vyjadrený tak, že zákonná norma ustanoví, že účinky určitej právnej skutočnosti nastávajú zápisom do obchodného registra. Na základe uvedeného konštatoval, že ak právna norma neustanovuje inak, platí, že zápis do obchodného registra má deklaratórne účinky. Poukázal na rozdiel medzi akciovou spoločnosťou a spoločnosťou s ručením obmedzeným a poznamenal, že v prípade akciovej spoločnosti Obchodný zákonník v § 202 ods. 4 výslovne stanovuje, že „účinky zvýšenia základného imania nastávajú odo dňa jeho zápisu do obchodného registra, ak zákon neustanovuje inak“, v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným takéto ustanovenie absentuje, teda je potrebné vychádzať z toho, že zápis zvýšeného základného imania v spoločnosti s ručením obmedzeným má deklaratórne účinky.

13 K otázke oprávnenia konať za spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že valné zhromaždenie spoločnosti Carlton Property, s.r.o. sa konalo dňa 21. júna 2017. Pôsobnosť valného zhromaždenia vykonával jediný spoločník spoločnosti Carlton Property, s.r.o. - ADS PROPERTY, s.r.o. Jediný spoločník ADS PROPERTY, s.r.o. mal na uvedenom valnom

zhromaždení prijať rozhodnutie o zvýšení základného imania spoločnosti Carlton Property, s.r.o. z 5.000 eur na 60.000 eur a o vstupe nového spoločníka B. P. do spoločnosti Carlton Property, s.r.o. s vkladom 55.000 eur do základného imania. Súčasne jediný spoločník sa mal rozhodnúť, že na predmetnom valnom zhromaždení ho bude zastupovať splnomocnený zástupca S. M.. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že v čase konania valného zhromaždenia dňa 21. júna 2017, a teda aj v čase prijatia rozhodnutia o zastupovaní spoločníka na valnom zhromaždení splnomocneným zástupcom, sa vyžadovalo v zmysle zápisu do obchodného registra, pri konaní obchodnej spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o., konanie dvoch konateľov. Na základe uvedených skutočností možno mať za to, že v čase konania valného zhromaždenia spoločnosti Carlton Property, s.r.o. dňa 21. júna 2017, nebola prejavovaná vôľa jediného spoločníka ADS PROPERTY, s.r.o. v súvislosti s rozhodnutím o zvýšení základného imania, ako aj v súvislosti so skutočnosťou, aby za spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. konal splnomocnenec, spôsobom zapísaným v obchodnom registri, teda konaním najmenej dvoch konateľov spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o.

14 Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 1. augusta 2012, v ktorom ústavný súd posudzoval generálnu plnú moc udelenú spoločnosťou splnomocnencovi, a v ktorom vyslovil názor, že „ak by sa predmetné splnomocnenie malo interpretovať tak, že je udelené spoločnosťou a v rozsahu oprávnenia robiť právne úkony spoločnosti vo všetkých veciach, ústavný súd považuje za potrebné ako obiter dictum vysloviť názor, že by išlo o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka) patrí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom.

15 Odvolací súd v odôvodnení uznesenia ďalej uviedol, že odvolateľ v podanom odvolaní namieta tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Konštatoval, že je teda v diskrečnej právomoci registrového súdu zvážiť, či je vhodnejšie, aby konanie prerušil a vyčkal na výsledok sporu, alebo aby predbežnú otázku (ne)platnosti vyhodnotil sám. Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 296 CMP, keďže konajúci súd je oprávnený všetky relevantné skutočnosti, týkajúce sa zosúladenia údajov v obchodnom registri, posúdiť sám a z týchto následne aj vyvodiť právny záver bez rozhodnutia vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/150/2017. Uzavrel, že podľa jeho názoru, rešpektujúc pritom zásadu hospodárnosti konania a rýchlosti konania, zakotvenú v § 157 ods. 1 CSP, neexistuje v danom prípade prekážka, pre ktorú súd nemohol v konaní riadne pokračovať.

16 Ďalej odvolací súd uviedol, že skutočnosť, či konajúci súd porušil alebo neporušil procesné práva spoločnosti Carlton Property, s.r.o., nemala žiadny vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Keďže sa v danom prípade nejedná o vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na takúto prípadnú vadu odvolací súd ani nemôže prihliadať, a to s ohľadom na § 67 CMP (v spojení s § 2 ods. 1 CMP), podľa ktorého na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17 Za dôvodnú nepovažoval odvolací súd ani ďalšiu námietku odporcu o nedostatku riadneho odôvodnenia súdu prvej inštancie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia však nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument strany sporu, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07). Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné.

18 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie P. B. P., P. navrhujúc napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. a/, d/, e/ a f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP v spojení s § 432 ods. 1 CSP. Poukázal na predmet tohto mimosporového konania, ktorým je zosúladenie údajov v obchodnom registri pri obchodnej spoločnosti Carlton Property, s.r.o., IČO: 36 860 492, so

sídlom Hviezdoslavovo námestie č. 3, Bratislava (ďalej aj ako „Carlton Property“) na návrh spoločníka ADS PROPERTY, s.r.o., IČO: 47 679 212, so sídlom Laurinská 2, Bratislava (ďalej aj ako „ADS PROPERTY“) a to v časti týkajúcej sa zvýšenia základného imania spoločnosti Carlton Property na sumu 60.000,- € na základe rozhodnutia ADS PROPERTY zo dňa 21. júna 2017, ktorého sa zúčastnil dovolateľ, ako osoba preberajúca záväzok na nový peňažný vklad spoločnosti Carlton Property.

19 Odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP) videl v posudzovaní platnosti, resp. neplatnosti rozhodnutia ADS PROPERTY zo dňa 21. júna 2017 odvolacím súdom. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2M Obdo 6/2012, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „počas nesporového konania súd síce postupuje podľa § 120 ods. 2 OSP a je povinný vykonať aj ďalšie dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemôže však v rámci konania vo veci obchodného registra ani prejudiciálne riešiť otázku platnosti či neplatnosti právnych úkonov, ani neplatnosti uznesení valných zhromaždení obchodných spoločností, ktoré konanie prináleží príslušnému súdu, na základe až ktorého výsledku právoplatnosti rozhodnutia súdu môže vykonať zápis, ktorým zosúladí zapísaný stav so skutočným“. Dovolateľ konštatoval, že citované rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 2M Obdo 6/2012 bolo vydané ešte pred účinnosťou CSP a CMP, avšak prijatím novej právnej úpravy sa charakter nesporového zosúladovacieho konania a ani oprávnenia súdu v rámci zosúladovacieho konania nijako nezmenili. Ak teda súd prvej inštancie z dôvodu prebiehajúceho konania o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka vedeného Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 28Cb/150/2017, konanie neprerušil, mal návrh zamietnuť, pretože rozhodnutie jediného spoločníka, ktoré nebolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie iným súdom v osobitnom sporovom konaní určené za neplatné, platí, že v zmysle ustanovenia § 131 ods. 5 Obchodného zákonníka sa považuje za platné. Výslovil názor, že ide o obchádzanie zákona, kedy sa prakticky akákoľvek vec, príslušná na rozhodovanie v sporovom konaní, môže ako predbežná otázka vyriešiť v zosúladovacom konaní. Rozhodnutie NS SR sp. zn. 2M Obdo 6/2012 označil za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, nakoľko neexistuje rozhodnutie dovolacieho súdu, ktoré by vyvracalo alebo menilo závery vyslovené odvolacím súdom v tomto rozhodnutí. Poukázal na to, že toto rozhodnutie bolo viackrát citované aj Ústavným súdom SR v jeho rozhodnutiach (napr. II. ÚS 259/2014).

20 Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd ako aj súd prvej inštancie nekonal so zákonom stanoveným účastníkom civilného konania a to spoločnosťou Carlton Property, hoci s ňou podľa § 292 ods. 1 CMP konať mal a musel. Postavenie účastníka konania vyplýva ex lege a ide o nezhojiteľnú vadu konania, ktorú v odvolacom konaní nie je možné zhojiť.

21 Odvolaciemu súdu ďalej vytýkal nesprávne vyhodnotenie procesnej prekážky res iudicata. Poukázal na to, že vo veci totožného zvýšenia základného imania v spoločnosti Carlton Property bolo už raz rozhodnuté a to v mimosporovom konaní o zosúladení údajov v obchodnom registri so skutočným právnym stavom podľa § 278 písm. b/ CMP vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Exre/384/2017. Súd rozhodoval o zápise zvýšenia základného imania v spoločnosti Carlton Property na podklade tých istých, t. j. totožných dokumentov, ktoré boli skúmané v odvolaní napadnutom konaní. Žiadne iné dokumenty sa v konaní vedenom pod sp. zn. 33Exre/450/2017 neposudzovali. V konaní vedenom pod sp. zn. 33Exre/384/2017 Okresný súd Bratislava I už raz všetky podklady a dokumenty, vrátane plnomocenstva, ktoré boli v tomto konaní posudzované, posúdil a vyhodnotil ako spôsobilé na vykonanie zápisu zvýšenia základného imania v spoločnosti Carlton Property v obchodnom registri a zápisu peňažného vkladu P. P. v spoločnosti Carlton Property. S ohľadom na uvedené dovolateľ zastáva názor, že v danom prípade v predmetnom konaní je daná prekážka rozhodutej veci podľa § 230 CSP. Namietal, že prekážka res iudicata sa však podľa dovolateľa na odvolaní napadnuté odvolanie mala vzťahovať z dôvodu rozhodnutia v predchádzajúcom zosúladovacom konaní vedenom pod č. k. 33Exre/384/2017 a nie z dôvodu predchádzajúceho rozhodnutia o zápise zvýšenia základného imania v konaní vedenom pod sp. zn. 2Re/1964/2017.

22 Odvolaciemu súdu ďalej vytýkal, že sa nezaoberal námietkou zaujatosti voči sudkyňi súdu prvej inštancie JUDr. Márii Ondriašovej. Uvedená sudkyňa mala byť z prejednávania a rozhodovania tejto veci

vyľúčená z dôvodu, že v tej istej záležitosti (vo veci zápisu zvýšenia základného imania) už vydala predchádzajúce rozhodnutie. Poukázal na to, že tá istá sudkyňa posúdila totožné dokumenty v rozmedzí štyroch mesiacov úplne odlišným, vzájomne si odporujúcim spôsobom. Vyššie uvedené skutočnosti považoval za naplňajúce dovolací dôvod podľa § 420 písm. e/ CSP. Pre absenciu akéhokoľvek sa vysporiadania s touto závažnou námietkou označil uznesenie odvolacieho súdu v tejto časti aj za nepreskúmateľné.

23 Dovolateľ ďalej označil rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné vzhľadom na absenciu riadneho zdôvodnenia vysloveného záveru. Vytýkal im nesprávne posúdenie otázky plnomocenstva. V súvislosti s plnou mocou odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/2012 zo dňa 1. augusta 2012, v ktorom ústavný súd posudzoval generálnu plnú moc udelenú spoločnosťou splnomocnencovi. Uvedený argument odvolacieho súdu označil za nepreskúmateľný, nakoľko nebola plná moc udelená navrhovateľom p. S. M. ako generálna a jej rozsah nezahŕňal všetky úkony v mene spoločnosti a vôbec nebola udelená v rozsahu práv konateľa spoločnosti. Odvolací súd len systémom copy - paste skopíroval text z rozhodnutia ústavného súdu, avšak sám (rovnako ako ani súd prvej inštancie) neuviedol, že by plná moc zo dňa 2.10.2015, udelená spoločnosťou ADS PROPERTY p. S. M. bola neplatná. Tak ani z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, či predmetnú plnú moc považuje za neplatnú, a ak áno tak z akých dôvodov. Zdôraznil, že plnomocenstvo bolo akceptované aj neskoršími konateľmi spoločnosti ADS PROPERTY, skutočnosť ktorá vyplýva aj z ich konania, keď plnomocenstvo spoločnosť ADS PROPERTY v zastúpení G. P. L. a H. M. p. S. M. vypovedala. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie odignoroval fakt, že dôkazné bremeno tvrdenia o neplatnosti udeleného plnomocenstva mal niesť navrhovateľ. Súd prvej inštancie konštatoval, že udelenie plnomocenstva „nebolo jednoznačne preukázané“ len na základe toho, že „navrhovatelia popierajú vedomosť o jej existencii“ a označil ju za antidatovanú. Súd prvej inštancie teda netvrdil, že by plná moc bola neplatná, prípadne antidatovaná, len arbitrárne uvádza, že mu udelenie plnej moci „nebolo jednoznačne preukázané“. Udelenie plnej moci bolo pritom súdu preukázané už len samotným jej fyzickým predložením a potvrdené výpoveďou svedka p. S. M.. Súd prvej inštancie ďalej neuviedol, ktorú zákonnú podmienku (podľa akého zákona) podľa neho plnomocenstvo nespĺňalo. Dovolateľ pritom poukázal na to, že Obchodný zákonník požaduje úradne osvedčiť pravosť podpisu na rozhodnutí (nie na plnomocenstve), pričom však rozhodnutie ADS PROPERTY z 21. júna 2017 túto podmienku bez rozporu spĺňa. Podpis splnomocnenca na rozhodnutí jediného spoločníka o zvýšení základného imania je v zmysle § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka riadne osvedčený a teda toto rozhodnutie spĺňa zákonom vyžadovanú formu. Uznáním podpisu za svoj je teda preukázané, že dovolateľ potvrdil, že skutočne podpísal plnomocenstvo, ktoré bol v čase jeho vydania oprávnený podpísať ako jediný konateľ spoločnosti ADS PROPERTY. Konštatoval, že ani odvolací súd výslovne neuviedol, či plnomocenstvo považuje za neplatné a ak áno, tak z akého dôvodu. Podľa súdu prvej inštancie sa ku dňu 21. júna 2017 na platný právny úkon spoločnosti ADS PROPERTY vyžadoval prejav vôle najmenej dvoch jej konateľov, uvedené však platí za predpokladu, že by úkon vykonali samotní konatelia a nešlo by o úkon zástupcu ADS PROPERTY, oprávneného konať na základe prv podpísaného plnomocenstva ako sa to udialo v prípade rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017. Zmenou konania v mene spoločnosti (či už zmenou počtu členov štatutárneho orgánu alebo jeho obsadenia konkrétnymi osobami) nemôže a ani nedochádza k zneplatneniu predchádzajúcich úkonov vykonaných v mene spoločnosti. Za nepredstaviteľné označil, aby v praxi akákoľvek riadne splnomocnená alebo poverená osoba si zakaždým vyžadovala písomnú inštrukciu od takého počtu členov štatutárneho orgánu, aký je oprávnený podpísať za spoločnosť. Pri takejto interpretácii by inštitút plnej moci a poverenia úplne stratil svoj zmysel. Ani odvolací súd neodpovedal na otázky, či je teda z dôvodu súčasného znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY neplatný úkon na základe plnomocenstva, ktoré bolo spoločnosťou ADS PROPERTY platne udelené 2. októbra 2015.

24 Odvolaciemu súdu ako aj súdu prvej inštancie ďalej vytýkal nesprávne posúdenie charakteru zápisu z hľadiska jeho konštitutívnych účinkov. Poukázal na § 106 Obchodného zákonníka, podľa ktorého spoločník ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísané v obchodnom registri. Ak teda zápisom zvýšenia základného imania do obchodného registra vzniká ručenie spoločníka do výšky jeho nesplateného vkladu potom nemožno o takomto zápise tvrdiť, že nemá konštitutívne

účinky. Pokiaľ má údaj o základnom imaní predstavovať určitú garančnú funkciu voči veriteľom spoločnosti, potom aj zápis výšky základného imania musí mať konštitutívny charakter. Že má zápis základného imania konštitutívny charakter je zrejmé aj z ustanovenia § 147 ods. 3 Obchodného zákonníka, inak by neplnil svoju funkciu.

25 Namietal, že sa odvolací súd nijako nevysporiadal s otázkou ako mohol súd prvej inštancie bez konštatovania neplatnosti rozhodnutia o zvýšení základného imania zo dňa 21. júna 2017 (či už ním samotným alebo v rámci iného konania) neprerušit' konanie do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I č. k. 28Cb/150/2017 o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka. Z uvedeného dôvodu označil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania za svojvoľné a neodôvodnené.

26 Záverom konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia musí sledovať účel, vyložit' opodstatnenosť zákonnosť a spravodlivosť záverečného úsudku súdu. Odôvodnenie rozhodnutia je tiež prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí z hľadiska možnosti preskúmania rozhodnutí na podklade opravného prostriedku. Poukázal na nálezy ÚS SR sp. zn. I. ÚS 265/05, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, v ktorých sa ústavný súd vyjadril k náležitostiam riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia a k potrebe jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdneho ochrany t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

27 Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie P. P. odmietnuť. Za nedôvodnú označil námietku týkajúcu sa prekážky rozhodnutej veci. Za nesprávne označil tvrdenie P. P., podľa ktorého sa odvolací súd nevysporiadal s námietkou prekážky rei iudicatae medzi týmto konaním a konaním pod sp. zn. 33Exre/384/2017. Zdôraznil, že odvolací súd neriešil otázku či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci medzi týmto konaním a konaním o návrhu na zápis sp. zn. 2Re/1964/2017. Poukázal na to, že P. P. totiž v odvolaní nenamietal, že by prekážka právoplatne rozhodnutej veci mala existovať medzi týmto konaním a konaním o návrhu na zápis vedený pod sp. zn. 2Re/1964/2017. Odvolací súd správne uviedol, že konanie vedené pod sp. zn. 33Exre/384/2017 bolo konaním o návrhu na zápis údajov do obchodného registra. Išlo teda o konanie podľa § 278 písm. a/ CMP a nie o konanie o zosúladienie údajov zapísaných v obchodnom registri zo skutočným právnym stavom podľa § 278 písm. b/ CMP. Ďalej konštatoval, že odvolací súd správne vysvetlil, že v konaní o návrhu na zápis údajov do obchodného registra súd iba formálne skúma, či sú splnené podmienky na vykonanie zápisu (§ 6 a § 7 zákona o obchodnom registri), zatiaľ čo v zosúlad'ovacom konaní skúma súd to, či boli splnené aj materiálne podmienky na vykonanie zápisu, teda či vykonaný zápis je v súlade so skutočným stavom veci. Vzhľadom na uvedené odvolací súd správne konštatoval, že konanie vedené pod sp. zn. 33Exre/384/2017 netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k tomuto konaniu. Keďže v zosúlad'ovacom konaní možno prejednávať iba správnosť deklaratórnych zápisov P. P. je presvedčený, že súdy nemali právomoc prejednať návrh na jeho výmaz ako spoločníka v spoločnosti Carlton Property v tomto zosúlad'ovacom konaní. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že právny názor odvolacieho súdu o deklaratórnych účinkoch zápisu zvýšenia základného imania s.r.o. je zrozumiteľný pre akúkoľvek priemerne rozumnú osobu. Je nielen právne správny, ale aj všeobecne akceptovaný. Keďže zápis zvýšenia základného imania s.r.o. do obchodného registra má nesporne deklaratórne účinky, súdy mali právomoc prejednať predmetný návrh v tomto zosúlad'ovacom konaní.

28 V súvislosti s ďalšou námietkou P. P. o nepreskúmateľnosti uznesenia navrhovateľ konštatoval, že prípustnosť dovolania pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže založit' len úplná absencia vysvetlenia dôvodov, ktoré boli podstatné pre vydanie rozhodnutia a konštatoval, že napadnuté uznesenie je preskúmateľné, keďže sa odvolací súd v ňom dostatočne vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi P. P. uvedenými v odvolaní.

29 Navrhovateľ vyslovil názor, že odvolací súd dostatočne zdôvodnil neplatnosť rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017, keď v odseku 11 odôvodnenia jeho uznesenia poukázal na § 387 ods. 2 CSP a stotožniac sa s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie poukázal na odsek 54 odôvodnenia prvoinštančného

uznesenia. Súd prvej inštancie prijal správny záver, že pán M. nemohol na základe plnomocenstva platne prijať rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 a skutočnosť, že v odôvodnení svojho uznesenia výslovne neuviedol, že nedostatok formy udeleného plnomocenstva mal za následok neplatnosť rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017 je z hľadiska preskúmateľnosti prvoinštančného uznesenia irelevantná. Totiž z obsahu odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie je jasné, že v dôsledku prijatia právneho záveru, že plnomocenstvo nebolo udelené vo forme stanovenej zákonom, zároveň považoval za neplatné aj rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017. Práve z plnomocenstva totiž M. odvodzoval svoje oprávnenie prijať rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017. Vyjadril presvedčenie, že súd prvej inštancie v odseku 54 odôvodnenia jeho uznesenia, v dôsledku prijatia záveru o absencii zákonnej formy plnomocenstva, sa vysporiadal aj s otázkou (ne)platnosti zo dňa 21. júna 2017 a to tak, že rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 považoval za neplatné. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia je zrejmé, že odvolací súd dospel k právnomu záveru, že rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 prijala neoprávnená osoba. Skutočnosť, že odvolací súd výslovne neuviedol, že prijatie rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017 neoprávnenou osobou spôsobuje neplatnosť rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017 označil z hľadiska preskúmateľnosti napadnutého uznesenia za irelevantnú. Vyslovil názor, že účastníkom tohto konania musí byť z obsahu odsekov 11 a 14 napadnutého uznesenia v spojení s odsekom 54 uznesenia súdu prvej inštancie jasné, že odvolací súd v dôsledku prijatia právneho záveru, že rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 prijala neoprávnená osoba, považoval rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 za neplatné. Zdôraznil, že aj z obsahu právnych názorov P. P., vyjadrených v odvolaní a dovolaní, vyplýva, že P. P. pochopil, aká je rozhodujúca hmotnoprávna otázka, ako ju krajský súd v napadnutom uznesení posúdil a prečo rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 nevyvolalo P. P. zamýšľané právne následky, skutočnosť ktorá dokazuje, že právne posúdenie rozhodujúcej hmotnoprávnej otázky je v napadnutom uznesení preskúmateľné.

30 Ďalej namietal, že P. P. nešpecifikoval riadne dôvod prípustnosti dovolania v zmysle § 421 CSP, pričom vymedzenie konkrétneho dôvodu prípustnosti dovolania je podstatnou náležitosťou dovolania a absencia tejto náležitosti spôsobuje, že dovolanie musí byť odmietnuté podľa § 447 písm. f/ CSP (porov. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 203/2016).

31 Navrhovateľ vyslovil názor, že odvolací súd správne posúdil rozhodujúcu hmotnoprávnu otázku poukazujúc na obsah jeho vyjadrenia k odvolaniu. Zdôraznil, že aj Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/150/2017 rozhodol, že rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 je neplatné.

32 V súvislosti s námietkou P. P. o nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia aj z dôvodu, že z neho nie je zrejmé, či krajský súd považoval plnomocenstvo za platné alebo za neplatné uviedol, že odvolací súd v napadnutom uznesení v spojení s prvoinštančným uznesením dospel k záveru, že plnomocenstvo (bez ohľadu na to, či je platné alebo nie) nebolo vystavené vo forme, ktorá by oprávňovala M. prijať rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017. Keďže rozhodnutie zo dňa 21. júna 2017 nebolo prijaté oprávnenou osobou, je neplatné. Uvedený záver odvolacieho súdu o nedostatku formy plnomocenstva, z toho vyplývajúci záver o neplatnosti rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017, postačovali bez ďalšieho na to, aby odvolací súd zodpovedal rozhodujúcu právnu otázku.

33 Za neopodstatnenú označil navrhovateľ námietku zaujatosti sudkyne JUDr. Ondriašovej. P. P. tvrdený dôvod je totiž okolnosťou, ktorá spočíva v rozhodovacej činnosti sudkyne Ondriašovej v inom konaní (sp. zn. 33Exre/384/2017). Takáto okolnosť zjavne nemôže byť dôvodom na vylúčenie sudkyne JUDr. Ondriašovej v tomto konaní. Odvolací súd postupoval správne, keď sa v odôvodnení napadnutého uznesenia s námietkou zaujatosti sudkyne nezaoberal. Poukázal na to, že sa P. P. o dôvode, pre ktorý by sudkyňa JUDr. Ondriašová mala byť podľa jeho názoru vylúčená dozvedel najneskôr dňa 17. októbra 2017 (prípadne najneskôr dňa 27. októbra 2017). Dňa 17. októbra 2017 P. P. totiž zaslal do konania vyjadrenie k návrhu. Prílohou návrhu bolo aj potvrdenie o vykonaní zápisu, z ktorého je zrejmé, že v konaní 33Exre/384/2017 konala uvedená sudkyňa. P. P. teda najneskôr dňa 17. októbra 2017 musel mal vedomosť o tom, že sudkyňa JUDr. Ondriašová konala aj v konaní sp. zn. 33Exre/384/2017. P. P. však v zákonnej lehote 7 dní od tohto zistenia námietku zaujatosti sudkyne neuplatnil. Navyše dňa 27. októbra 2017 právny zástupca P. P. osobne nahliadol do registrového spisu v konaní 33Exre/384/2017, z

ktorého obsahu je zrejmé, že v konaní 33Exre/384/2018 konala sudkyňa JUDr. Ondriašová. P. P. však ani v zákonnej lehote 7 dní od tohto zistenia námietku zaujatosti sudkyne neuplatnil. P. P. po prvýkrát uplatnil námietku zaujatosti sudkyne až v odvolaní zo dňa 19. januára 2018, teda približne po 3 mesiacoch odkedy sa najneskôr dozvedel o ním tvrdenom dôvode vylúčenia sudkyne JUDr. Ondriašovej. Vyjadril presvedčenie, že pokiaľ námietka zaujatosti nie je podaná včas (podľa § 53 CSP) porušenie tejto povinnosti nemožno nahrádzať uplatnením odvolacieho dôvodu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca (podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP). Na podporu správnosti svojho názoru poukázal na renomovaný sudcovský komentár k OSŘ od JUDr. Jirsu. Za nedôvodnú označil aj námietku nedostatočného odôvodnenia zamietnutia návrhu na prerušenie konania. Tvrdenie P. P., že súd prvej inštancie v konaní vôbec neriešil otázku (ne)platnosti rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017 označil za nepravdivé. Nakoľko sa súd prvej inštancie riadne zaoberal posúdením rozhodujúcej hmotnoprávnej otázky, neexistoval žiadny rozumný dôvod na to, aby sa odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vysporadúval s tým, že táto predbežná otázka v tomto konaní vyriešená nebola. Dôvodom prečo súd prvej inštancie neprerušil konanie bola skutočnosť, že síce prebieha konanie pod sp. zn. 28Cb/150/2017, v ktorom sa rieši otázka (ne)platnosti rozhodnutia zo dňa 21. júna 2017, avšak túto otázku si súd prvej inštancie mohol posúdiť aj sám, čo aj urobil. Navyše odvolací súd správne uviedol, že § 296 CMP zakotvuje iba možnosť nie povinnosť, konanie prerušiť, upravuje teda fakultatívne prerušenie konania, ktoré súd prerušiť nemusí ak to neuzná za vhodné. Prerušenie konania bola iba na úvahe Okresného súdu Bratislava I, tento nebol povinný v prvoinštančnom uznesení odôvodňovať, z akého dôvodu konanie neprerušil.

34 Ďalej konštatoval, že sa odvolací súd správne vysporiadal s námietkou účasti spoločnosti Carlton Property. Odvolací súd správne uzavrel, že skutočnosť či OS BA I v konaní porušil alebo neporušil práva spoločnosti Carlton Property, ako účastníka konania, nemala žiadny vplyv na vecnú správnosť prvoinštančného uznesenia. Nakoľko nešlo o vadu, ktorá by mohla mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie, odvolací súd v súlade s § 67 CMP správne vyhodnotil, že na namietanú vadu (ani pokiaľ by skutočne existovala) ani nemôže prihliadať. Pokiaľ sa aj OS BA I v konaní dopustil procesného pochybenia voči spoločnosti Carlton Property avšak táto spoločnosť by aj napriek tomuto pochybeniu objektívne mohla realizovať svoje procesné práva v konaní, nedošlo by pochybením OS BA I k porušeniu jej práva ako účastníka na spravodlivý proces. Pripustil, že sa OS BA I voči spoločnosti Carlton Property dopustil určitého procesného pochybenia, spočívajúceho v tom, že im priamo nedoručoval podania ostatných účastníkov, doručoval ich však obom jej konateľom pánom L. a M. a nepredvolával ju na pojednávania, avšak na tieto predvolával oboch jej konateľov pána L. a M.. Pokiaľ teda spoločnosť Carlton Property mala záujem v konaní sama aktívne vystupovať, objektívne tak mala možnosť v každom štádiu tohto konania tak urobiť. Ak by postupom OS BA I aj bolo porušené právo spoločnosti Carlton Property na spravodlivý proces (čo však nebolo), mohla by takéto porušenie namietat iba osoba, ktorej namietaným postupom bolo znemožnené uskutočňovať v konaní jej patriace procesné práva. Z tohto hľadiska neboli porušené žiadne procesné práva P. P.. Ďalej uviedol, že P. P. v dovolaní namietal, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe NS SR, pričom za údajnú ustálenú rozhodovaciu prax označil rozhodnutie NS SR sp. zn. 2M Obdo 6/2012. Túto námietku označil za nedôvodnú, nakoľko toto rozhodnutie bolo vydané ešte pred účinnosťou CMP a je v rozpore s aktuálnou právnou úpravou obsiahnutou v § 296 CMP, z ktorého vyplýva, že súd si môže v konaní o zosúlad'ovanie údajov sám posúdiť platnosť uznesenia valného zhromaždenia (rozhodnutia jediného spoločníka) obchodnej spoločnosti ako predbežnú otázku. P. P. nepreukázal existenciu žiadnej ustálenej rozhodovacej praxe NS SR, prijatej po nadobudnutí účinnosti CMP, ktorá by potvrdila závery vyplývajúce z rozhodnutia sp. zn. 2M Obdo 6/2012 a ich použiteľnosť aj za účinnosti CMP.

35 Dovolateľ v ďalšom vyjadrení zo dňa 05. apríla 2019 k vyjadreniu ADS PROPERTY s.r.o. reagoval na vyjadrenie navrhovateľa a v podstate zopakoval svoje námietky a právne závery uvedené už v samotnom dovolaní.

36 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a

contrario) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

37 Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

38 Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

39 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky odvolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

40 Z obsahu dovolania vyplýva, že P. B. P. napadol dovolaním aj výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania označil za svojvoľné, arbitrárne a neodôvodnené. Namietal, že to, že registrový súd v zmysle § 296 ods. 1 CMP môže (ale nemusí) prerušiť zosúlďovacie konanie, pokiaľ prebieha konanie o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia neznamená, že môže otázku platnosti uznesenia valného zhromaždenia riešiť sám. Odvolaciemu súdu vytýkal, že sa nevysporiadal s otázkou, ako mohol súd prvej inštancie neprerušiť konanie do skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/150/2017 a to bez skonštatovania neplatnosti rozhodnutia o zvýšení základného imania zo dňa 21. júna 2017.

41 Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane odvolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

42 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 C. s. p.). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

43 Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

44 Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho

súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

45 V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

46 Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (ust. § 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

47 Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

48 V danom prípade, napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil uznesenie, ktorým súd prvej inštancie návrh P. P. na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej v zmysle ust. § 420 C. s. p., nie je rozhodnutím o samotnom predmete konania tak, ako bol vymedzený v návrhu.

49 Dovolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v danom prípade nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na prerušenie konania, konanie o samotnom návrhu o zosúladenie údajov pokračovalo a súd ďalej konal a rozhodoval o samotnom návrhu.

50 Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania P. P. z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, dovolací súd odmietol v tejto časti jeho procesne neprípustné dovolanie podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p.

51 Dovolateľ v dovolaní ako dôvod, z ktorého vyvodzuje jeho prípustnosť, uvádza ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, keď v dovolaní poukazuje na vady odôvodnenia napadnutého uznesenia a uvádza, že právne závery odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie, sú vecne nesprávne a uznesenia obidvoch súdov sú aj nedostatočne odôvodnené.

52 Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu. Pritom všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 204/04).

53 K namietanej vade zmätočnosti pre nedostatočnú odôvodnenosť rozhodnutí vo veci konajúcich všeobecných súdov dovolací súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko R 2/2016. Právna veta tohto stanoviska znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu stanoviska najvyššieho súdu nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne (k tomu pozri napr. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 2/2016 z 11. apríla 2017).

54 Uplatnenie druhej vety stanoviska najvyššieho súdu, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety, sa týka výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O takýto prípad podľa názoru najvyššieho súdu ide aj v prejednávanej veci.

55 Jedným z podstatných dôvodov, pre ktoré dovolateľ namietal, že v zmysle § 420 písm. f/ CSP bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces je nepreskúmateľnosť záverov súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu, týkajúcich sa plnej moci zo dňa 2. októbra 2010 (správne 2015 - poznámka dovolacieho súdu). Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia súd prvej inštancie síce konštatoval, že z predloženej plnej moci zistil, že bola udelená S. M. dňa 02. októbra 2015, súčasne však konštatoval, že toto nebolo jednoznačne preukázané, nakoľko navrhovatelia popierajú vedomosť o jej existencii a majú za to, že predmetná plná moc bola antidatovaná. Z uvedenej formulácie skutočne nie je zřejmý záver súdu prvej inštancie o samotnej existencii plnej moci prípadne či považoval plnú moc len za antidatovanú a z akého dôvodu. Súd prvej inštancie ďalej v súvislosti s plnou mocou, udelenou p. S. M. uviedol, že bola udelená vo forme, ktorú zákon vyžaduje, až dňa 21. júna 2017 (v deň uznania podpisu P. P. za vlastný) kedy však odporca P. B. P. už nebol oprávnený konať za spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. samostatne, ale už len s ďalším konateľom spoločnosti. Keďže súd prvej inštancie neuviedol, z akého dôvodu považoval plnomocenstvo za vystavené vo forme vyžadovanej zákonom až dňa 21. júna 2017, prípadne prečo nepovažoval plnomocenstvo podpísané konateľom spoločnosti dňa 2. októbra 2015 s tým, že podpis na listine pred notárom len uznal (nie v jeho prítomnosti podpísal), teda potvrdil, že je naozaj jeho, až dňa 21. júna 2017, za nezodpovedajúce zákonom vyžadovanej forme. So zreteľom na uvedené, nemožno správnosť záverov súdu prvej inštancie jednoznačne posúdiť.

56 Dovolací súd sa stotožnil s dovolateľom, že ani odvolací súd nedal jasnú odpoveď ohľadom oprávnenia S. M. zastupovať spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. na základe plnej moci zo dňa 2. októbra 2015. Odvolací súd konštatoval, že v čase konania valného zhromaždenia dňa 21. júna 2017 a teda aj v čase prijatia rozhodnutia o zastupovaní spoločníka na valnom zhromaždení splnomocneným zástupcom sa vyžadovalo, v zmysle zápisu do obchodného registra, pri konaní obchodnej spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. konanie dvoch konateľov. Odvolací súd konštatoval, že na základe uvedených skutočností možno mať za to, že v čase konania valného zhromaždenia spoločnosti Carlton Property, s.r.o. dňa 21. júna 2017 nebola prejavovaná vôľa jediného spoločníka ADS PROPERTY, s.r.o. v súvislosti s rozhodnutím o zvýšení základného imania, ako aj v súvislosti so skutočnosťou, aby za spoločnosť ADS PROPERTY, s.r.o. konal splnomocnenec spôsobom zapísaným v obchodnom registri, teda konaním najmenej dvoch konateľov spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. Odvolací súd vyslovil záver, že v čase prijatia rozhodnutia o zastupovaní spoločníka na valnom zhromaždení splnomocneným zástupcom sa vyžadovalo, v zmysle zápisu do obchodného registra, pri konaní obchodnej spoločnosti, konanie dvoch konateľov, žiadnym spôsobom však nevysvetlil, na základe akých skutočností dospel k záveru, že rozhodnutie o zastupovaní bolo prijaté až v tom čase, keď sa pre konanie obchodnej spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. vyžadovalo konanie dvoch konateľov a nie 2. októbra 2015, teda v deň uvedený na plnej moci. Ani jeden z vo veci konajúcich súdov nevysvetlil, aký mali nimi uvádzané skutočnosti vplyv na platnosť plnej moci udelenej dňa 2. októbra 2015 dovolateľom, ako v tom čase jediným konateľom oprávneným konať v mene ADS PROPERTY, s.r.o. resp. z uvádzaných skutočností nevyplýva žiadne hodnotenie predloženého plnomocenstva zo dňa 2. októbra 2015. V súvislosti s plnomocenstvom odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.

ÚS 353/2012 zo dňa 1. augusta 2012, v ktorom ústavný súd posudzoval generálnu plnú moc udelenú spoločnosťou splnomocnencovi, v ktorom vyslovil názor, že „ak by sa predmetné splnomocnenie malo interpretovať tak, že je udelené spoločnosťou a v rozsahu oprávnenia robiť právne úkony spoločnosti vo všetkých veciach, ústavný súd považuje za potrebné ako obiter dictum vysloviť názor, že by išlo o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Obč. zák., pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 Obč. zák.) patrí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom“. Zo samotného uvedeného odkazu odvolacieho súdu (bez jeho aplikácie na daný prípad), však nie je zrejmé, ako súvisí s prejednávanou vecou, nevyplýva z neho žiadny právny záver v nadväznosti na plnomocenstvo z 2. októbra 2015, a odvolací súd ani neuviedol, či považuje plnú moc za neplatnú aj vzhľadom na uznesenie ústavného súdu, na ktoré odkazoval.

57 Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia vyslovil názor, že konanie o neplatnosť valného zhromaždenia nemá význam pre rozhodnutie súdu o zosúladenie údajov so skutočným stavom. Poukázal na ustanovenie § 296 ods. 1 CMP, v ktorom je upravené iba fakultatívne prerušenie konania. Súd prvej inštancie konanie neprerušil, avšak z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplýva žiadny relevantný právny záver v súvislosti s rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia, ktorým sa rozhodlo o zvýšení základného imania spoločnosti Carlton Property z pôvodných 5.000,- € na 60.000,- €, v dôsledku čoho vstúpil do spoločnosti nový spoločník B. P. s obchodným podielom zodpovedajúcim vkladu do základného imania spoločnosti Carlton Property vo výške 55.000,- €. Nie je teda zrejmé, vo vzťahu ku ktorým konkrétnym skutočnostiam súd identifikoval nezhodu medzi skutočným stavom a stavom zápisu. Odvolací súd síce zhodne so súdom prvej inštancie dospeľ k záveru, že konajúci súd je oprávnený všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa zosúladenia údajov v obchodnom registri posúdiť sám, v jeho rozhodnutí však jasné vysporiadanie sa s rozhodnutím zo dňa 21. júna 2017 absentuje a jasné stanovisko k rozhodnutiu ADS PROPERTY (ako jediného spoločníka Carlton Property) zo dňa 21. júna 2017 nezaujal ani odvolací súd a k plnomocenstvu udelenému S.. M. sa vyjadril vágne.

58 Dovolateľ v dovolaní namieta, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 420 písm. a/ CSP). Pod právomocou súdu sa rozumie vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť, teda oprávnenie súdu vec prejednať a rozhodnúť. Právomoc, kompetencia vymedzuje konkrétny rámec oprávnení daného orgánu vo vzťahu k iným orgánom ochrany práva. Podľa § 1 zák. č. 161/2015 Z.z. súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone. Ustanovenie § 278 až § 303 zák. č. 161/2015 Z.z. upravuje konanie vo veciach obchodného registra, medzi iným aj konanie o zosúladenie údajov, akým je aj predmetné konanie. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že je súd oprávnený konať o zosúladení údajov a preto nebola dôvodná námietka P. P., že nie je daná jedna z procesných podmienok t. j. právomoc súdu a naplnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. a/ CSP.

59 Pokiaľ dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 420 písm. d/ CSP tvrdiac, že sa v tej istej veci už právoplatne rozhodlo, dovolací súd zhodne s odvolacím súdom považuje túto námietku za nedôvodnú, súhlasiac s názorom odvolacieho súdu, že v konaní o návrhu na zápis údajov do obchodného registra, vedenom pod sp. zn. 33Exre/384/2017, skúma registrový súd iba formálne splnenie podmienok, predložené listiny neskúma nad rámec, ktorý je vymedzený zákonom č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri a preto nemôže, tak ako správne konštatoval odvolací súd, predstavovať prekážku rozhodnutej veci pre predmetné konanie o zosúladenie údajov. Záver o neexistencii res iudicata medzi konaním vedeným pod sp. zn. 33Exre/384/2017 a prejednávanou právnou vecou súd aj jasne odôvodnil, z dôvodu ktorého nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu v tejto časti za nepreskúmateľné. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie, i keď bolo vedené v súdnom registri Exre (33Exre/384/2017), bolo konaním o zápise údajov do obchodného registra a nie konaním o zosúladenie údajov, bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 2Re/1964/2017 a až neskôr pod sp. zn. 33Exre/384/2017 a to na základe podnetu súdnej úradníčky U.. Y. zo dňa 23. júna 2017 na vykonanie opravy, keďže nedopatrením namiesto zvýšenia základného imania a zápisu spoločníka zmenila sídlo obchodnej spoločnosti Carlton Property, s.r.o.

60 Za nedôvodnú považoval dovolací súd aj ďalšiu námietku dovolateľa, že sa odvolací súd nezaoberal námietkou zaujatosti voči sudkyňi súdu prvej inštancie JUDr. Márii Ondriašovej. Výslovil názor, že uvedená sudkyňa mala byť z prejednávania a rozhodovania v danej veci vylúčená z dôvodu, že v tej istej záležitosti už vydala predchádzajúce rozhodnutie (§ 420 písm. e/ CSP) a tiež s ohľadom na skutočnosť, že v rozmedzí niekoľkých mesiacov posúdila totožné dokumenty úplne odlišným, vzájomne si odporujúcim spôsobom. Konštatoval, že so zreteľom na uvedené možno mať odôvodnené pochybnosti o jej nezaujatosti pre jej pomer k veci.

61 Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti.

62 Dovolateľom uvádzané dôvody sa týkajú rozhodovacej činnosti sudkyne JUDr. Márie Ondriašovej, nemôžu preto v zmysle citovaného paragrafu 49 ods. 3 CSP zakladať dôvod pochybnosti o jej nezaujatosti. Dôvody, pre ktoré sa ani dovolací súd nestotožnil s názorom dovolateľa, že JUDr. Mária Ondriašová v tej istej záležitosti už vydala predchádzajúce rozhodnutie, uviedol už vyššie, podobne ako aj dôvody, pre ktoré sudca tie isté dokumenty v konaní o návrhu na zápis údajov do obchodného registra a v konaní o zosúladenie údajov v obchodnom registri, posudzuje a hodnotí z odlišných hľadísk.

63 Na doplnenie dovolací súd poukazuje na nesprávne označenie účastníkov konania. Konanie o zosúladenie údajov je jedným z mimosporových konaní, ktoré upravuje Civilný mimosporový poriadok. Takémuto charakteru konania nepochybne nezodpovedá označenie P. B. P. a to ako odporcu jednak v záhlaví uznesenia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu ako aj v texte odôvodnenia týchto uznesení.

64 Podľa § 7 ods. 1 CMP účastníkom je ten koho tento zákon za účastníka označuje.

65 Podľa § 292 ods. 1 CMP účastníkmi konania o zosúladenie údajov sú navrhovateľ, zapísaná osoba a osoba, ktorej údaje majú byť do obchodného registra zapísané alebo z obchodného registra vymazané.

66 Podľa § 10 ods. 1 CMP ak sa niekto z tých, o ktorých právach a povinnostiach sa má konať nezúčastní konania od jeho začatia, vydá súd, len čo sa o ňom dozvie, uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súdy v rozpore s citovanými ustanoveniami CMP nekonali so zapísanou osobou a to spoločnosťou Carlton Property, s.r.o. napriek tomu, že ju zákon v § 292 ods. 1 CMP v spojení s § 7 CMP za účastníka konania označuje a do konania ju ako účastníka nepribrali. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že nedošlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, nakoľko jej síce neboli doručované podania ostatných účastníkov a nebola predvolávaná na pojednávanie, ale písomnosti boli doručované obom konateľom pánovi L. a pánovi M. a títo boli aj predvolávaní. Skutočnosť, že spoločnosť Carlton Property, s.r.o. bola takto informovaná o priebehu konania, nemôže konvalidovať pochybenie súdu, ktorému zákon ukladá povinnosť, konať s ňou ako s účastníčkou konania o zosúladenie údajov.

67 Vychádzajúc z uvedeného sa dovolací súd stotožnil s názorom dovolateľa, že v odôvodnení odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením súdu prvej inštancie absentujú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky a tak chýba presvedčivé odôvodnenie záverov súdov o nezhode medzi skutočným právnym stavom a stavom zápisu v obchodnom registri. So zreteľom na uvedené, odvolací súd v odôvodnení jeho rozhodnutia (a to ani pri spojení uznesení súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) nenaplnil požiadavky plynúce zo základného práva P. P. na súdnu ochranu, keďže odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu nemožno považovať za uspokojujúce. Postupom súdov teda došlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá zakladá porušenie práva P. B. P. na spravodlivý súdny proces. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie podľa § 449 ods. 1 a ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 450

CSP na ďalšie konanie, v ktorom sa vysporiada s vytýkanými vadami, opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

68 Vzhľadom na zrušenie dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (ktoré zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania), dovolací súd sa už ďalej nezaoberal skúmaním prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, keďže preskúmanie právneho posúdenia veci odvolacím súdom nie je ani možné, nakoľko odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu neobsahuje žiadny relevantný právny záver, ktorého správnosť alebo nesprávnosť by mohol dovolací súd v tomto štádiu dovolacieho konania preskúmať.

69 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.